

на чиновниците му, и да купуватъ всички сѣчива и чужди произведения, отъ които се нуждаятъ, отъ неговитѣ мази. Той отъ своя страна се задължаваше да дава цѣни по-високи отъ пазарнитѣ и да продава стокитѣ по-евтино. Той бѣше отворилъ кантори въ всички градища, паланки и по-голѣмитѣ села, управлението на които бѣше повѣрилъ повечето на българи. Четиримата братя Siman, които бѣха се учили въ Европа, бѣха натоварени да водятъ прѣдприятието му. Отъ друга страна, той закупуваше земитѣ и чифлицитѣ на задължнѣлитѣ бейове и аги и бѣше така придобилъ голѣми мошии. Въ тѣхъ той настаняваше българи и имъ раздаваше земитѣ си подъ аренда. Хюсеинъ-ага-паша по такъвъ начинъ бѣше станалъ голѣма финансова сила, и книгата му се приимаха отъ всички банки. Австрийското правителство не гледаше твърдѣ съ добро око на тая спекуляция, която монополизираше търговията въ тая часть на Европейска Турция“.²²⁵

В. Свещеници.

§ 41.

Общъ прѣгледъ върху християнството.

Приимането на християнската вѣра отъ старитѣ българи е едно отъ най-важнитѣ събития въ старата българска политична история. То има твърдѣ голѣмо значение и за българската правна история. Съ покрѣстването на българския владѣтель и народъ българската държава станала членъ на обществото на християнскитѣ европейски държави и встѣпила съ тѣхъ въ по-правилни и по-редовни международни сношения; защото вѣрата въ старитѣ религиозни вѣкове въ международното право имала

²²⁵ Чайковски М. Мемуари, Мсб. X, 440—441.